

maade stort Tal“. Det bør nu heller ikke her komme særlig i Betragtning, om det er mange eller faa, det drejer sig om; det, det kommer an paa, er, at de Bygninger, som er værdige til at bevares, bliver bevaret.

Jeg nærer grundet Haab om, at der kan opnaas et godt Resultat af de Bestræbelser, der gøres i den Retning, Lovforslaget tilsigter, og jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige vor velvillige og virksomme Støtte til Gennemførelse af Lovforslaget, saaledes at der kan opnaas et saa smukt Resultat, som dette gode Formaal fortjener.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Jeg takker de forskellige Partiers Ordførere for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget. Særlig takker jeg det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler), fordi han ikke fremførte den Slags Betragtninger, som hans Partifæller i Gaar fremførte overfor Naturfredningslovforslaget, men i det hele kunde tiltræde de Begrænsninger for den private Ejendomsret, som dette Lovforslag indeholder. Der er jo indvendt saa lidt mod Lovforslaget, og de fleste af disse Indvendinger vil rimeligvis kunne behandles i Udvalget, saa jeg skal ikke komme nærmere ind paa dem. Jeg skal dog overfor en Bemærkning af det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) om det Antal Bygninger, der kunde blive Tale om, sige, for at man ikke senere skal kunne paastaa, at der ikke er givet tilstrækkelige Oplysninger, at jeg tror, at de Tal, som det ærede Medlem opgav, er for smaa. Vi kan selvfølgelig i Ministeriet ikke paa Forhaand regne med ganske sikre Tal, men vi har en foreløbig Mening om, hvad det omtrent vil naa op til. Det forekommer mig — jeg kom ganske vist lige ind ad Døren, saa jeg ved det ikke bestemt —, at det ærede Medlem nævnte, at det i Købstæderne vilde dreje sig om halvandet Hundrede Bygninger — og det vil maaske nogenlunde passe —, og endvidere, at det vilde blive en 30 Stykker paa Landet (*Moltesen: Nej!*) Saa hørte jeg fejl. Det vil nemlig komme til at dreje sig om et lignende Tal, nemlig ca. halvandet Hundrede. Men dertil kommer København, hvor vi kan regne med ca. 70 Stykker i privat Eje og ca. 30 i offentligt Eje. Det ærede Medlem nævnte Slottene under Indenrigsministeriet, og jeg skal tage en Forhandling med min Kollega Indenrigsministeren om dette Spørgsmaal. For

øvrigt vil dette Spørgsmaal selvfølgelig blive forhandlet i Udvalget.

Det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) var angst for Bestemmelsen i sidste Stykke af § 2 om, at Afgørelsen af Bygningernes Værdi skulde træffes af Ministeren. Jeg tror, denne Angst er noget ugrundet, thi der er neppe nogen Minister, der vil træffe en saadan Afgørelse personlig, Ministeren vil sikkert i hvert Tilfælde forhandle med det særlige Bygningssyn, som bliver nedsat, og det vil i alle Tilfælde rumme den bedste Sagkundskab, man kan faa. — Det ærede Medlem anstillede en Sammenligning mellem § 2 og § 5 og ængstede sig for det Tilfælde, at en gammel, interessant Bygning skulde blive nedrevet. Der staar imidlertid udtrykkeligt i § 5, at hvis Bygningssynet har nogen Ængstelse i saa Henseende, kan Bygningen erhverves af det offentlige ved Ekspropriation. Jeg tror derfor, at der vil blive draget al mulig Omsorg for, at en saadan Bygning ikke forsvinder. — Der er maaske noget i, hvad det ærede Medlem anførte om Bestemmelserne i § 10, men jeg maa sige, at jeg forstaar Sætningen i § 7: „hvis Ejers økonomiske Forhold taler herfor“ saaledes, at den gælder ikke alene for saadanne Tilfælde, hvor Ejeren er en fattig Mand, men ogsaa for saadanne Tilfælde, hvor Ejeren er en forholdsvist velhavende Mand, men dog saaledes stillet, at hans økonomiske Evne i Forhold til den Bygning, han har, er en saadan, at han er ude af Stand til selv at vedligeholde Bygningen paa fyldestgørende Maade. Jeg tror ikke, det er rigtigt at forstaa den nævnte Bestemmelse i § 7 saaledes, at der kun sigtes til en Ejer, der f. Eks. er under Administration eller paa anden Maade saaledes stillet, at han maa anses for ikke at evne noget økonomisk i den heromhandlede Henseende. Derfor mener jeg, at § 7 vil være et tilstrækkeligt Korrektiv overfor Bestemmelserne i § 10, saaledes at en saadan Ejer eventuelt vil kunne faa en Bevilling paa Finansloven, for saa vidt de Myndigheder, der træffer Bestemmelserne i dette Forhold, mener, at det er nødvendigt. For øvrigt er det jo muligt, at der kunde foretages en Ændring i denne Paragraf, og hvis det findes nødvendigt, vil der her blive en Opgave for Udvalget. — De øvrige Ting, der er omtalte, vil jeg antage, man let vil kunne komme til Rette om, ligesom jeg haaber, at Lovforslaget i det hele vil faa en hurtig Gang gennem Rigsdagen.